

A P R Ó K

A pedagógus pálya szépsége

Egyik nap a délutáni pihenés alatt arra lettem figyelmes, hogy nyílik az ajtó, egy ismerős fiú dugja be a fejét. Nem lepődtem meg, mert az előző nap „bejelentkezett”. G. Dani volt, régi, nagyon kedves óvodásom (egy a sok közül).

Miután üdvözlöttük egymást, leültünk és csendesen beszélgetni kezdtünk. Dani megmutatta nekem a füzeteit, mesélt az iskoláról és az osztálytársakról. Aztán körbejáratta a tekintetét, és elkezdte mondani az eszébe jutó emlékeket az óvodás évekről.

„Emlékszem, akkor is itt volt a babakáz. Sokat rajzoltunk, festettünk. Mikor színeztem, mindig kimentem a vonalból. Emlékszem, mikor cipőt kötni tanultunk, és arra is, mikor K. Gergő megkapta a szemüvegét. Farsangi bulikon felálltunk a székre. A farsangi mesében az anya volt a „Répa”. Pihenéskor mindig „Elivel” (elefánttal) aludtam. Sokat meséltél. Emlékszem, mennyi legónk volt! Egyszer voltunk Autómentes napon is. Télen az udvaron ettük a havat. Karácsonykor kimentünk a szobából és csendőszóra jöttünk be. Játszottunk a másik szobában is, volt ott favonat. A KRESZ-pályán rollerverseny rendeztünk. Anyák napjára virágot varrtunk. Most kicsinek érzem magam! Jó volt óvodásnak lenni!”

Mivel rajzasztalnál ültünk, Dani rajzolt nekem egy autót és egy babakocsit, majd ráírta: „Iréнке néninek G. Danitól (4. osztály).”

Dani emlékei számomra is visszapergették kicsit az időt és úgy éreztem ez az, amiért (is) érdemes óvónőnek lenni.

*Iréнке óvó néni
(Süni csoport)*

Postás játék

A Mackó csoportban az egyik héten a felnőttek munkájáról, foglalkozásokról beszélgettünk. Ezt megelőzően Budakalász nevezetességeit is megneveztük közös sétánk során. Ekkor figyelhették meg a gyermekek azt is, hogy milyen egy posta belülről, mit is csinálnak az ott dolgozók.

Innen kapva az ötletet, készítettem a csoportba egy piros, álló postaládát, olyat, mint az igazi, amit láttunk.

A gyerekek boldogan „írták” képeslapjaikat. Képeslap nagyságú papír egyik oldalát megcímezték (bal felső sarkába a saját jelüket rajzolták) nevüket írták, mint feladó; jobbra felül bélyeget is rajzoltak, középre pedig a címzett jelét rajzolták. A másik oldalra csodálatos szép üzenetek (rajzok) kerültek.

Két gyerek volt a kézbesítő, akik a táskájukba tették a leveleket a postaládából és kézbesítették a címzetteknek. Nagyon örültek egymás leveleinek, melyre egyből válaszlevelet is küldtek.

A kézbesítőkön kívül a babaszobai kisasztalnál is ültek postai dolgozók, akiknél csekkeket lehetett befizetni, csomagot lehetett feladni.

Annyira tetszett a gyerekeknek a játék, hogy még délután is küldözgették egymásnak a leveleket – alig győzték a kézbesítőket.

*Vera óvó néni
(Mackó csoport)*

Színház az élet

Gergely egyik reggel szólt, hogy vett nekem egy színházjegyet ajándékba, menjek el, de a lelkemre kötötte, hogy ne késsek. Izgatottan ültem be sokadmaggammal az előadásra, amit most közzé teszek, hogy más is részesüljön belőle.

A jelenet a nagyszőnyegen játszódik, egy tavaszi erdős háttér előtt. A szereplők kipirult gyermekarcok, festetlenül, óvodás jelmezben. Három királyfi lép a színre, amit tartásukból és kéztartásukból találtam ki.

Gergely (királyfi 1): Már délidő van, ideje ebédelni!

Olivér (királyfi 2): Nincs étünk!

Gergely: Akkor vásároljunk!

Marci (királyfi 3): Ott egy szálloda, menjünk oda!

Anna (a fogadósné): Nem adok szállást! (a három királyfi arrébb sugdolózik, majd visszatérnek)

Gergely: De mi királyfik vagyunk!

Anna: (bölcsen) Akkor adok szállást.

Olivér: Milyen pénzért adod?

Anna: Ötért.

Gergely: Na, most választunk királylányt. Akkor az lesz a királylány, aki rövid hajú, szép szoknyában van! (lány kezek lendülnek az égbe, én is próbálkozom, de rájövök, „csak” a szoknya stimmel.)

Marci: Igen Te! (minden jelentkezőre)

V I L Á G A

Gergely: Pont rátok gondoltam: Olívia, Maja, Zsófi és Anna királykisasszonyok!

Olivér: Akkor beszéljünk és ebédeljünk. (Hosszas mosolygós étkezés és szavak nélküli kedves beszélgetés veszi kezdetét. A közönség némán figyel, teljes odaadással.)

Gergely: Most feküdjünk le aludni! Mindenki a feleségével. Nekem kettő jutott. Csukott szemmel ám! (Ezt a jelenetet nem részletezném.)

Ébredés után....

Marci: Gyertek fiúk, keljünk fel!

Gergely: Rendeljünk húst a lakomához.

Olivér: Lányok, asszonyaink, keljete fel, rendeltünk husit!

Marci: Menjünk moziba.

Olivér: Gyertek asszonyok, menjünk moziba! (Leülnek a sarokba és elmondásuk szerint olyan románcos filmet néznek...)

Gergely: Óh, vége!

Olívia: Kirándulni menjünk, édes uram!

Gergely: Rendben, akkor kirándulunk...

(És sajnos itt egy „garázdalkodó” csoport a színház előtt félbeszakította az előadást, az áhítatot, ezért a színészek menekülőre fogták.)

Ha színházkritikus lennék, a legmagasabb pontszámot adnám az előadásra. Nagyon jól szórakoztam és jól éreztem magam. Köszönöm a meghívást!

*Teca óvó néni
(Katica csoport)*

Gyerekszár

Benedek és Zsófi a rajzasztalnál beszélgetnek:

- Zsófi! Az mi, babakocsi? – kérdezte Benedek

- „Ne legyetet tiváncsiat, mert hamar medőrededt!” – válaszolta határozottan Zsófi.

(Süni csoport)

Virág kérdezi Ákostól:

- „Ti magyarok, vagy franciák, vagy németek, vagy olaszok vagytok?”

Ákos hosszan gondolkodik, majd válaszol:

- „Majd megkérdezem apukámtól.”

(Cica csoport)

- Domi, a husi nem ízlett? – kérdeztem.

- Nem nem ízlett, hanem nincsen hozzá szokva a szám – mondta Domi.

(Cica csoport)

- „Mi gazdagok vagyunk! Mert Bandi papától a lányoknak nyaklánc jár, a fiúknak meg pénz. Én 8 pénzt kaptam, pont 8-an vagyunk!” – mesélte Zalán.

(Méhecske csoport)

Beszélggettünk reggeli közben:

- A születésnapomon emeletes tortám volt, és apa és anya is ott volt.

- És a nagymamád? – kérdezte Zalán. – Van neked nagymamád?

- Nekem nagy melákom van!

- Mert mikor találkozik emberekkel, azt mondják neki: szia nagy melák!

(Méhecske csoport)

Boti: Én egész nap nem eszek vacsorát!

Lili: Vacsorát csak este eszünk!

Gergő: De ha elolvadt az összes hó, akkor már lehet reggel ebédelni!

(Méhecske csoport)

- Ha felnővök, dobos leszek a koncerten! – mondta Zalán.

- Én meg a tv-ben fogok dolgozni – mondta Lili.

- Akkor tv-szerelő leszel! – vágta rá Zalán.

(Méhecske csoport)

"Budakalászi Óvodásokért Alapítvány"

Alapítványunk a személyi jövedelemadó

1 % -át is szívesen fogadja.

Adószámunk: 18690163-1-13

Az oldalakat szerkesztette és készítette:
Pávai Zsuzsanna és Fehérváriné Bási Margit